

ІНДІЯ В ПЕРІОД ПРЕМ'ЄРСТВА ДЖАВАХАРЛАЛА НЕРУ

Виконала:

студентка

Інституту історичної освіти

61 міпс групи

Савельєва Оксана Володимирівна

ПЛАН

- ✗ 1. План розділу Індії
- ✗ 2. "Про незалежність Індії"
- ✗ 3. Здобуття незалежності
- ✗ 4. Державний устрій
- ✗ 5. Органи влади
- ✗ 6. Джавахарлал Неру
- ✗ 7. Внутрішня політика. Економіка
- ✗ 8. Аграрна сфера
- ✗ 9. Зовнішньополітичний курс
- ✗ 10. Наслідки прем'єрства

ПЛАН РОЗДІЛУ ІНДІЇ

Національно-визвольний рух в Індії посилювався після другої світової війни. Новий віце-король Індії лорд Л. Маунтбеттен після консультацій з лідерами обох провідних партій зрозумів, що примирення неможливе. В червні 1947 р. з'явився план розділу Індії: країну передбачалося переділити на дві держави — Індію і Пакистан, які мали увійти до складу Британської співдружності націй на правах домініонів.

До плану

"ПРО НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ІНДІЇ"

План розділу Індії лорда Маунтбеттена ліг в основу закону "Про незалежність Індії", прийнятого парламентом Великої Британії.

Вивід британських військ було завершено 15 серпня 1947 р. На картах світу з'явилися дві нові держави — Індійський Союз (Індія) і Пакистан.

До плану

Луис Маунтбеттен,

ЗДОБУТТЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

26 листопада 1949
р. було ухвалено
нову конституцію
Індії. Після набрання
чинності
конституцією
26 січня 1950 р.
країна стала
повністю
незалежною.

До плану

ДЕРЖАВНИЙ УСТРІЙ

За державним устроєм
Індія — федеративна
республіка. Голова
держави — президент,
що обирається
на 5 років
колегією
виборців.

До плану

Раштрапати-Бхаван -
официальная резиденция
Президента Индии в Дели

ОРГАНИ ВЛАДИ

Найвищий орган законодавчої влади — парламент: складається з двох палат — Народної палати (545 місць) і Ради штатів (250 місць).

Уряд Індії — Рада міністрів — формується парламентською фракцією партії, що перемогла на виборах до Народної палати.

Судова влада існує окремо, як третя гілка влади.

До плану

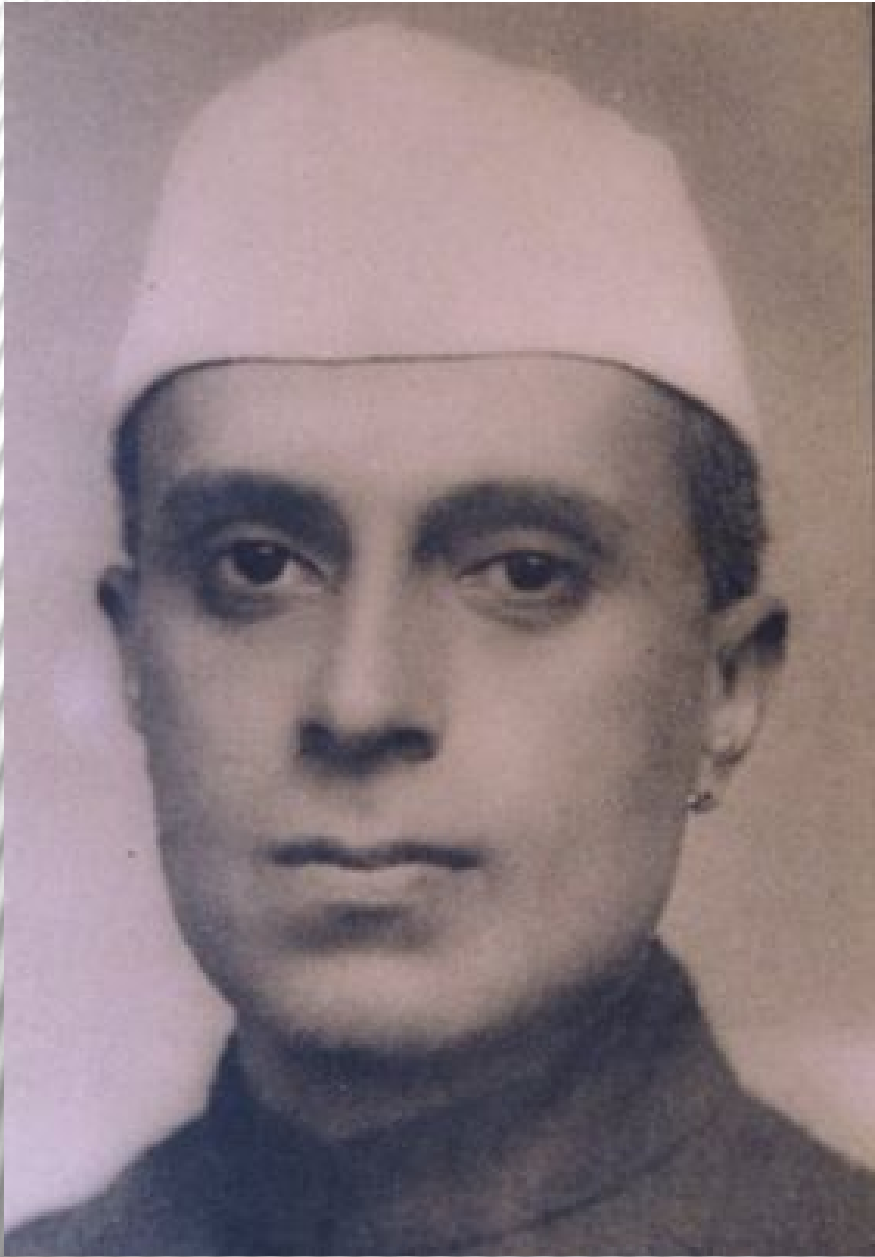
Першим
прем'єр-
міністром
незалежної Індії
став
Джавахарлал
Неру.

Дж.Неру объявляет о смерти Ганди

ДЖАВАХАРЛАЛ НЕРУ (1889 — 1964)

Один із найвідоміших політичних діячів світу, був лідером лівого крила індійського національно-визвольного руху. Під керівництвом Махатма Ганді став головою Індійського національного конгреса, із здобуттям незалежності країни став першим прем'єр-міністром Індії. Дж. Неру займав цю посаду до 27 травня 1964 року, коли помер від серцевого нападу. Батько Індіри Ганді і дід Раджива Ганді, які були третім та сьомим прем'єр-міністром Індії, відповідно.

Javāharlāl
Nehrū

Дж. Неру зайняв нейтральну позицію у зовнішній політиці, стояв біля витоків руху неприєднання, який об'єднував країни з економікою, що відрізнялась від капіталізму і комунізму.

Згодом він був змушений визнати що нейтралітет по відношенню до комунізму з його експансіоністською політикою не є ефективним. Напад Китаю на Індію змусив Дж. Неру звернутися до НАТО і відмовитися від нейтралітету.

До плану

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА. ЕКОНОМІКА

В розвитку економіки передбачалось створення державного сектора у промисловості. Держава опікувалася приватним капіталом, який зміцнював свої позиції. Крім того, створювався змішаний сектор, фінансування якого здійснювалося як державою, так і приватними особами (переважно це були підприємства сучасних галузей економіки).

Отож, у промисловості було створено три сектори:

- ✗ державний — важка промисловість, енергетика, транспортні засоби, зв'язок;
- ✗ змішаний — сучасні галузі економіки;
- ✗ приватний — легка і харчова галузі.

Індустріалізація Індії збіглася з початком НТР у розвинених країнах. Через це Індії, за образним висловом Дж. Неру, "перш ніж навчитися ходити, довелося вчитися бігати".

Уряд ІНК докладав великих зусиль для створення в країні сучасних галузей промисловості, що вимагало величезних капіталовкладень, яких хронічно не вистачало. Західні країни, і насамперед Велика Британія і США, надавали Індії свій технічний досвід, кредити, вкладали кошти в індійську промисловість. Конкуренція на індійському ринку змушувала західних підприємців пом'якшувати умови подання допомоги.

З 1955 р. почали
розвиватися економічні
взаємини між Індією та
СРСР. У грудні 1953 р. було
підписано першу
радянсько-індійську
торговельну угоду про
радянську участь у
будівництві в м. Бхілаї
металургійного заводу
потужністю 1 млн т сталі на
рік.

Почтовая марка СССР,
посвящённая Дж. Неру, 1989, 15
копеек

За роки незалежності Індія досягла великих успіхів у розбудові економіки. З'явилися нові сучасні галузі промисловості — аерокосмічна, приладобудівна, нафтохімічна та ін. Індія виготовляє електронну апаратуру, легкові автомобілі, ліки тощо.

До плану

АГРАРНА СФЕРА

Головна соціальна проблема індійського села — малоземелля основної маси сільських трудівників — вирішувалася з величезними труднощами. Уряд спромігся ліквідувати інститут посередників — заміндарів, ввести фіксовану орендну плату, в деяких районах викупити частину поміщицьких земель і передати її селянам.

Головний зміст аграрної політики ІНК зводився до розвитку великих господарств, які мали б високу продуктивність.

«Зелена революція» — комплекс агротехнічних заходів, пов'язаних із застосуванням високоврожайних сортів культур, штучних добрив, сучасної сільськогосподарської техніки. Вона мала обмежений характер, охопила порівняно невелику кількість поміщицьких і заможних господарств, оскільки вимагала значного збільшення капіталовкладень.

До плану

ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИЙ КУРС

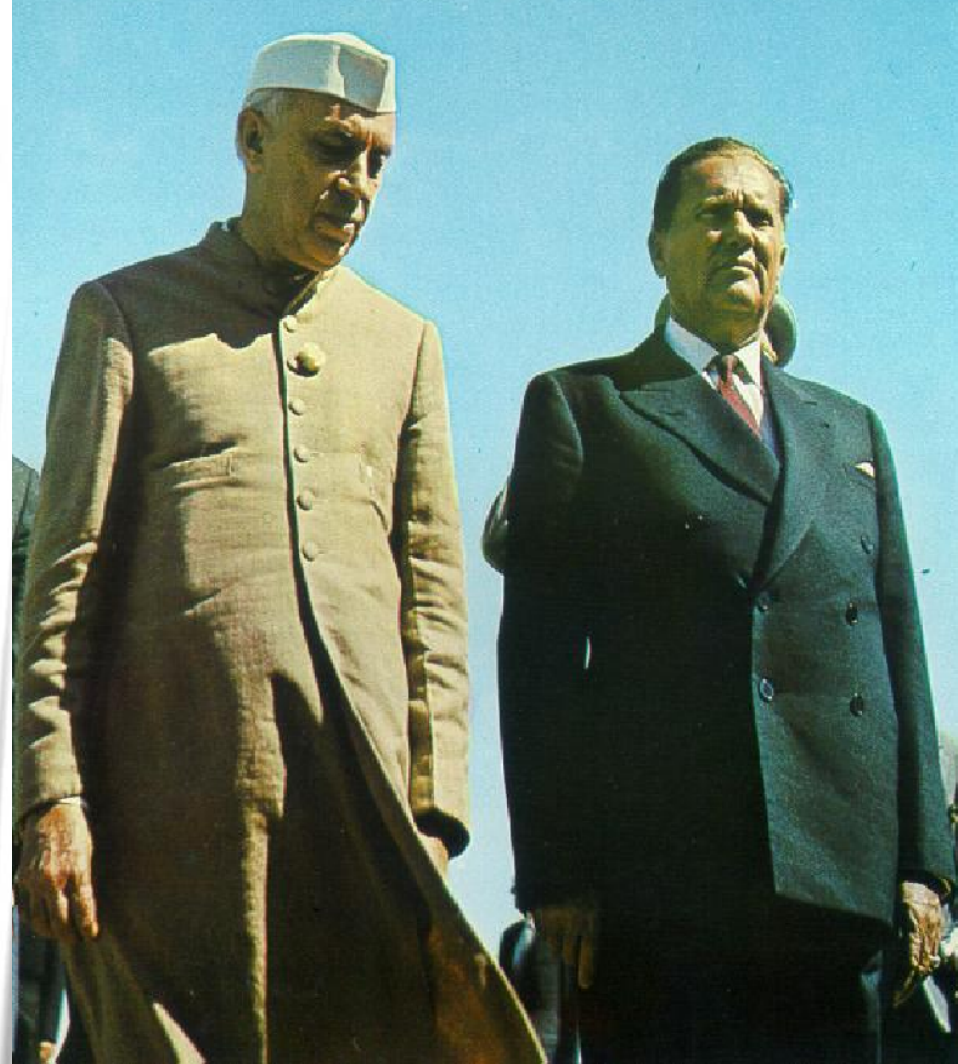
Зовнішньополітичний курс ІНК в 1947—1964 рр. вирізнявся чіткістю позицій у таких основоположних питаннях, як боротьба за мир, безпеку і співробітництво, протидія агресії, колоніалізму і расизму.

Індія стала ініціатором скликання конференції в індонезійському м. Бандунг у квітні 1955 р., в роботі якої взяли участь 29 держав Азії та Африки. Бандунзька конференція виступила від імені більшості населення земної кулі (понад 1,5 млрд душ) на підтримку миру й національної свободи.

Зал пленарных заседаний
Бандунгской конференции

Дж. Неру і його країна
стояли біля витоків руху
неприєднання. З
ініціативи Індії,
Індонезії та Югославії у
вересні 1961 р. в
Белграді відбулася
1-ша конференція
керівників держав та
урядів країн, що не
приєдналися, в якій
взяли участь 25
держав.

Джавахарлал Неру и
Иосиф Броз Тито

Серйозних ускладнень зазнали відносини з Китаєм. Наприкінці 50 — на початку 60-х рр. КНР висунула претензії на деякі райони в Гімалаях, провадила шовіністичну політику стосовно народів Тибету. Це призвело до втечі з Тибету далай-лами до Індії. Підтримка далай-лами індійським урядом погіршила відносини між державами. Спалахнув збройний конфлікт. Китайські війська захопили частину індійської території в Гімалаях. Дж. Неру змушений був звертатися за допомогою до НАТО

До плану

НАСЛІДКИ ПРЕМ'ЄРСТВА

27 травня 1964 року
Дж. Неру помер від
серцевого нападу.

З його смертю
завершилася ціла епоха
в житті незалежної Індії.

Неру був творцем
політичної системи
країни та її зовнішньої
політики.

[До плану](#)

